

Het einde komt helaas in zicht.

Hallo luitjes,

Merry Christmas!

Vandaag was weer zo'n dag waarop je aan het einde denkt: *hoe hebben we dit allemaal weer in één dag gepropt?* Het antwoord weten we zelf eigenlijk ook niet. Ergens tussen de speurtocht, 330 pannenkoeken en een collectieve douche door zijn we de draad een beetje kwijtgeraakt, maar we doen een dappere poging.

Kamp B begon de ochtend traditiegetrouw met de jaarlijkse speurtocht. De groepjes vertrokken om de beurt om omgeving Bergeijk verder te verkennen. Menig lezer weet inmiddels dat speurtochten niet bepaald Daan haar grootste talent zijn. Sterker nog: ze weet het voor elkaar te krijgen om elke keer verkeerd te lopen. Deze editie stelde daarin gelukkig niet teleur. Het groepje haalde nog nét de eerste afslag voordat ze een gezellig paadje indoken en langzaam maar zeker steeds verder van de route afdwaalden. Op een gegeven moment was Google Maps de enige redding.

Van de 22 letters die onderweg verzameld moesten worden, wist Daan er uiteindelijk precies... twee te bemachtigen. Maar hé, er was ook goed nieuws: voor de verandering was ze deze keer wél op tijd terug voor het avondeten. Dat is ook wat waard. We hebben nog even overwogen om daar een bonuspunten voor te geven omdat meedoen belangrijker is dan winnen, maar zelfs op kamp stellen we ergens een grens. De andere groepjes deden het gelukkig een stuk beter en wisten het raadsel uiteindelijk op te lossen.

De A'tjes speelde intussen een fanatiek potje bosgolf in, je zou het niet zeggen, het bos. Er werden punten uitgedeeld voor zowel de mooiste baan als voor het groepje met de minste slagen. Het groepje van Daan liep toevallig langs het bos waar A aan het verstoppen was voor 10 tellen in de rimboe en kon nog gezellig spontaan een potje meedoen. Dit spel betekende dan ook meteen de laatste keer naar het bos. Dit is altijd een lastig momentje aangezien het dan toch echt betekent dat er snel een einde aan deze week komt.

Gelukkig was er weinig tijd om daar lang bij stil te staan, want er moest gebakken worden! Vandaag hadden we namelijk twee oud-kookstaffers op bezoek. Op kamp betekent dit om 15:00 uur beginnen met bakken om vervolgens om 19:00 uur aan tafel te kunnen. Mocht je denken wat heb ik nodig om 330 pannenkoeken te bakken? Nou hier komt het lijstje:

- 26 pakken pannenkoeken
- 22 liter melk
- 94 eieren
- en vooral: heul veel liefde.

Bon appetite!

Tijdens het eten werd er stiekem hier en daar al wat water gegooid, maar de leiding probeerde dit met man en macht te onderdrukken aangezien er een groot watergevecht (door de leiding) stond te wachten. De boer was even gevraagd hoe de sproeiers precies werkten zodat deze ingezet konden worden om het watergevecht groots te beginnen. Voor het grote watergevecht hadden we ook eerst nog twee kampdopen op de planning staan. Nieuwe leiding Jorja én Inger, die dit jaar een nieuwe functie heeft gekregen, moesten nog officieel ingewijd worden. Daarbij was dit de perfecte afleiding om alle kinderen tegelijk op het veld te krijgen zodat iedereen zich binnen de radius van de sproeiers begaf.

Na al dat gespetter was het tijd om uitgebreid te douchen en weer een beetje op temperatuur te komen. Kamp A kroop daarna lekker onder een dekentje voor een gezellige filmavond, terwijl Kamp B de dag afsloot met een fanatiek potje Levend Hitster. Er werd uit volle borst meegezongen en fanatiek geraden. 'Is dit niet Marco Potato?' werd er gevraagd, helaas zochten we hier alleen naar De Vlieger van Andre Hazes. Sommige antwoorden waren verrassend goed, andere vooral heel creatief.

Morgen breekt alweer de laatste volledige kampdag aan. We gaan het laatste restje zakgeld opmaken in het dorrup, en nog één keer het laatste beetje energie eruit halen op de bonte avond.

Tot morgen!

Liefs,

Tessa, Mika, Jorja, Robin, Daan, Jeff, Sonja, Luuk, Britt, Ruben, Lianne, Annick en Inger.

